

Domek v Polední ulici.

Obrázek z mládeneckého života.

Napal Karol Klosterman.

(Pokračování.)

Tabule přistává — člověk by jí neměl dát vry — ale že má jistou zkušenost, toho přece nebudeš popřít... a ona řekla, že ty děti jsou u řeky právě tak jako u psi tuhle, kteří po několika dnech už pořád jen spí.

„Cože? uřknuty že jsou? Kdo je uřknut? psi? děti?“

„Ale, psi i děti! Ty neposloucháš, když ti člověk něco vykládá. Že jsme se tam jen stěhovali k tomu ševci, do té hanebné díry! Tohle však marně povídat...“

Odvrátila se od něho, chopila jedno náručí hošička a jala se ho vášnivě líbat. „Můj synáčku! můj drahoušku k... Co je ti? řekni to mamince! Boli tě hlavička? ...“

„Ale, maminko, mně nic není.“

„Ha, je, je!“ zaplakala. „Ty chceš říci, můj zlatoušku... Tot zvláštní dítě! On by nešel za živý svět, že ho něco bolí! To by stokrát umřel, než by si chudinka postěžoval...“

„Dej přeci pokoj,“ ozval se pan profesor. „Vždyť mu nic není...“

„A já ti pravím, že není v pořádku. Přistává to viděla hned na první pohled.“

„Snad bys nevěřila v to uřknutí?“

„Nevěřím, ale něco na tom je. Slyšela jsem už s tolika stran o takových věcech, že se nemohu ubránit jakýmsi pochybnostem. Kdybych měl srdce pro mne, hleděl bys mi je vymluvit, abych byla zbavena této travné nejistoty... ale jakže bys se mnou mohl klidně promluvit?“

„Ale, ženouško, to přece bláhový nesmysl...“

„Vidíš, takhle ty se mnou jednáš! To, něco mi klidně vymluvit, přesešdit mě! Dávám ti, jen splň a nadávám.“

Tento výjev potrvál ještě chvíli, až posléze podívalo se panu profesoruvi jít ušití; na tom ovšem setrvala, že uřknutí jest věc možná, ba právě podobná, a že švec Hadraha má jedovatý zrak.

Snad bylo dobře, že pan profesor měl jiných starostí a myšlenek na zbytky. Dělal dluhy na jedné straně, aby dluhy na jiné splácel. Potom počítal, ach počítal! Vypočetl, že bude dvacet let uplácet, než dluhy splatí, a tato nemilá vyhlídka páli la ho jako mráz. Ale chodily naň také myšlenky jasné, vzerné, duši hrdoší plnící. Dostávalo se mu návštěv od lidí, kteří mluvili k němu řečí předzvěstí, téměř poněkud, čest vzhlávejce hodnoty domácnosti bána. Vystředili se agenti různých pojišťovacích ústavů, účince mu nabývaly; přišli tři mistři komi nitů, nabízející mu svoje služby; také mistři pokrývačů se dostavovali a jednali s ním o paušální dohlídce na střechu jeho domu. On pak s nimi mluvil se všemi, jako by jim rozdával milost.

„I na ulici jevíti k němu vážnost.“

„Máme zájmy společné,“ pravil, setkav se s ním kterýs jeho nový soused z Polední ulice, majitel dvou dvoupatrových domů, a jakožto majitelce reálnit zasadíme se o to, abychom konečně zbaveni byli otevřených stoky, která znovařuje naši ulici. Bude se nám postarati o zvelebení naší čtvrti, kterou nakládáno do sud po macešsku. Bude zapotřebí konat společné úřady, a vy, pane profesore, se postavíte v čelo akce, kterou započneme. Máme k vám plnou důvěru. Jsme rádi, že se nám dostalo takového souseda, který bude horovati s námi pro pokrok.“

Také krupař, hospodský, pekař a řezník, již stíleli v Polední ulici nebo v uličkách do ní ústících, prokazovali mu úctu a ucházeli se horlivě o jeho přičinění, jevouce nelibou radost a spokojenost z toho, že on zaujal místo pěti nájemníků Hadrabových i přívěsků jejich.

„Celé čtvrti se ulehčilo,“ pravil krupař, že ta čeládka se rozpráší do všech končin města. Taký bral na dluh, a já jsem se bál neposkytovat jim úvěru. Vzpomenu-li si ku příkladu na Vokurku a jeho dva chlapy, jež měl na posteli, obcházel mě mráz. Nu, budouť brát na dluh u jiného.“

Tuto poslední větu přinesl s patrnou škodolibostí vzhledem k jednonu ze svých 457 konkurentů.

„Hoznor trublíval při pořádných člověk,“ děla přistoupivší jeho tlustá polovice. Bral u nás den co den

bochník chleba, kromě toho sál, brambory, máslo, louč, všechny a jiné věci, a co bral, to zaplatil ho tvými. Zkrátka, byl to muž jak se patří. Taký jeho děti chodily spofádané a neulínkvaly. Komu čest tomu čest!“

„To je pravda, svatá pravda!“ potvrdil chválu její chot. Ale za to Hoznor by byl nezastal; řekl mi, že dá výpověď. Taký bych mu by neradil tam zůstat. Byli by ho zabi li—však se ráčte pamatovat, jaký mu utělali elent jedné noci. Druhý den po tom byl u nás a stěžoval si, že co je na světě, takového strachu neznakusil.“

„A ty ženšče!“ ujala se opět slova krupařka: „že jen Pánbůh trpí takovou šleť! To nebyly ženšče, to nebyli lidé. Bůh uchovej! To byla, s odpuštěním, milostpane, že to slovo beru do huby, race! Nejhorší byla Drkalka. Ta ničemnice chodila ob den pro chleba k nám a ob den ho brala u Chroustka. A pomyslej si: tam platila u nás ne! Za to nadělala na nás klepů, že hanba povídat. Tak jim vypravovala, že jsem já bývala mrkvytánkou u dragounů! Takovou nestydatou lež nosila po celém městě! Já jsem jim tenkrát propálala pět nozí.“

„Mlč už o tom,“ přerušil manžel její výklady, co pak se budeš rozčilovat? — Pane profesore, my vám máme domácí chléb, samožitný, zrovna dort! Račte na nás pamatovat, bude pro nás velká čest, počítat vás mezi své zákazníky. Také okurky máme, sverčky, krakováky, vepřové sádlo... a s radostí posloužíme.“

Tak mluvil krupař: podobně řezník a pekař. Panu profesoruvi se podobalo, že se stal důležitým, hledajícím naučen, ba někdy, když se bral ulici, nadskakovala mu závratně lahodná myšlenka, že přičež její ho nejlépejší sousele a spoluobčanů by mu mohla časem dopomoci na přestol obecních starších. Vzpomněl si na ty které ze svých kollegů, kteří stavše se majetnější realit, dospěli do této výše. Opojen zmlutí těmito myšlenkami, jal se smrtivě jistě národohospodářské otázky a přemítaje o svých dlužích, cvičil se v rozpočtech a namuloval si, že je přece vše bohatší než rakousko-uharská, jehož dluhy nezaplátí ani třicetá generace, kdežto on doufal uhraditi svoje ještě za svého živobytí.

Nemělo se ho dotýkala berní knížka, z níž seznal, že platí daní asi tři a třicet ze staz výtěžku svého kapitálu, i umínil si, zasazovati se o důkladnou reformu daně činžovní, kterou prohlášoval za nejnespravedlivější ze všech dávek na světě.

„Do smrti bych si nepomyslel,“ říkával, „že taková nespravedlivost se mohla ujmoti a že může mlti trvat!“ Což pak už všechna zastupitelstva lidová spí? Já jsem rozhodně pro abstinenci.“

A pan profesorová na to: „Ty máš takovou nešťastnou letoru, že se o tebe bojím. Začnám se zabývat politikou a uvedeš ve zkázu sebe a celou svoji rodinu.“

„Ale, ženouško, vši pak, že platíme z té chalupy sedmdesát zlatých! To přece k zbláznění!“

„Tys nesmírně nedůtklivý. Plat a mlč! Sotva máš ten dům, už reptáš.“

„Ale ženouško, vždyť...“

„Tys profesor a úředník, tobě se nesluší dlat revoluci. Hleď si svého, plat a mlč. Ty se při své věčnosti mýlíš. Říkal jsi také onedáv, že uřknutí a zaříkání jeho je nesmysl a ubohou starou Píšťovou jsi pokládá přímo za podvodníci, a vidíš, ta žena měla pravdu, a dťu jsou teď zdraví. Tys jim věru nevrátil zdraví.“

Pan profesor namítl cosi o čistotě a o světle zde a o věčném přítmí a bezesedém bláti vládnoucích v Lučň ulici, ale mlstpaně odrazila vítězně tuto jeho námitku, řkouc: „Kdo tě slyší, těžko tě chápe. Čisto je zde, v Polední ulici? Což jsi slepý, že nevidíš tu otevřenou stoku pod našimi okny, ve které se staví splašky, nemohouce odtekáti pro nedostatečný spád? Což máš zaraženo rýmu, že nos tvůj necítí výpary z ní vystupující? Ach, kěz by to bylo čisto!... Vidíš, v tomhle bys se mohl domáhati nápravy, to by ti slušelo! Stěžuješ si na vysoké daně a reptáš proti vláde, ale dobrého slova nepromluvíš panu purkmistrovi a pánům radním a výborům, aby odstranili tento nešvar. Člověk se musí stydět, zavítat i návštěva...“

„Nu, ano, v tom máš pravdu—ta stoka je švele a měla by se odstranit. Taký se o tom jedná asi sedm let, ale obec toho má na sobě smluho, a všechno se nemůže upravit

jedním rázem. Ale uspeš v domě je čisto. Vzpomeň si jenom, jak bývalo tam u Hadraha...“

„Ty máš divný způsob, chytat mě za slovo. Předně, přes moc čisto tu není, o to se stará tvůj miláček Hektor, který sem nahušá i, i, až by báda a nad to staré kosti, jež nasbírá ve všech uličkách, ba onedáv přinesl i starý křáp. Ten pes se vů, bec zvrhl docela: stal se z něho ták, podniká vlety až lo Lučň ulice. Řekne se, kočky jsou falešné, ale naše kočky chovají se vzorně; za to ten pes, hanba pšvítat! Přes vědčila jsem se, že pes je nejnečistější zvíře na světě; Hanička to potvrdí...“

Hanička skutečně nemoškala dát mlstpaně za pravdu a pověděla na místo, kde kterou mrzkost na uboého Hektora, jenž jako by věděl, že řeči málo pochvalné se o něm vypravují, sedl odopadl se sklopetnou hlavou, mrkaje po očku na žabokny, olízne si pysky pln rozpaků, máje na sobě vždy všechny příznaky nekaleho svědomí.

„Mlstpane,“ končila Hanička dlouhou svoji obžalovací řeč, „to mi věř, ta potvora nestydatá nestojí za kousek chleba. Oachdáv vyhrabal ze stoky seřpou. Mě a položil jí zrovna u vchodu. Aš já ho hnala, to se neptaj! Daj ho rasi!“

„Tak teď slyšís o té čistotě,“ ujala se slova zase panička. „Jeli ostatně jaká, trojí, zásluhou není. Od rána do večera se loptíme my dvě. Taký je v zahradě špatná zem, samý štěk tady, a deště, jež se ženou od zadní strany, splachují barvu a srážejí omítku. Jednou jsme to upravili s takovým nákladem, už to zase vypadá hrozně. Jak jsem už řekla, člověk se musí stydět před návštěvami. Ta teď zahradní vypadá schátrale; zpředu ta strašná ulička, špinavá, páchnoucí, bez jediného stopy zeleni...“

„Všic co, má zlatá?“ vpadl jí na tomto místě pan profesor do řeči, „já poprosím pana purkmistra, aby dal podle té stoky nasázet vrh. Bude to pěkný pohled, až se nám zase lenají před okny, a svěrázně to bude taký, taková ulice s dvojitou řadou vrh uprostřed.“

„Tyhle vtípy ti sluší špatně,“ řekla se mlstpaně. „Člověk jako ty má být vážný, a takové komediantské řeči buď malou vážnost. Ovšem, už jsi takový! Pro ubohou starou Píšťovou, která zachránila tvůj dětem život, nemělo slova uznaná a měl bys všechnu příčinu ukázati se jí vděčným. Je to taková hodná, ubohá ženšča, tolik toho zkusila na světě, plakat jsem musela, když nedávno vypravovala... Ano, děti zachránila...“

„Tohle se mu zdálo přílišným. Ale ženo, vyrazil ze sebe, „nepochopuji naprosto, jak vzdělaná paní může příkládat vry takovým bloupostem, jak může věřit v zaříkání.“

„Už jsem ti řekla, že nevěřím, ale—pravda je to přeci!“

Před toutle možnou logikou pan profesor sklonil hlavu, pokrčil ramennoma a neděl již slova. Panička pak, jousec v proudu, pokračovala: „Je to zvláštní úkaz, že jevíš takový odpor proti osobám, jež osvědčují náklonnost a přichýlnost právě ke mně. Píšťovou nevidíš a ténle ubohé Topolkové také nedávřuješ, a přece vši, jakých výhod mi přinesla do domácnosti, jak lacino jsem se zasočila jejím přičiněním mäslem, vejci, drůbeží. A pro to ty nemáš smyslu. Tobě je docela jedno, kupují-li málo za dadesát nebo za pštřicet krejčarů. Ty bys jen lál a dělál ránuš, kdyby omastku nebylo.“

„Ale, vždyť jme Topolkovou nevidíš už čtyři neděle, ačkoli ml od tebe ještě patnáct zlatých...“

„Vidíš, jaký jsi! Což nepoví dáš, že tě ženě nedávřuješ? Já ti řeknu, kde je Topolková. Chodí po všech a kupuje zásoby pro mne a pro deset jiných paniček, z nichž mnohě jš svěříš ještě mnohem více než já, která si neourouám vč dát, čeho by bylo potřebí, počvadž se bojím svého tyranství, jež osvědčuješ každodenně vůči mně.“

„Ale, drahoušku, co pak ti to napadá? Vždyť já ti nikdy nemluví m do hospodářství; měl jsem pouze s podivnem. Topolková se neukazuje. Nevím ani, kde bydlí, a od té doby, coš jí dala oněch patnáct zlatých, jsi už kupovala málo asi pštrkár...“

„Nestarej se o tyto věci, můj drahy,“ odvětila velmi špičatě, kde Topolková bydlí, ovšem nevíš; za to ti nebude tajno, kde bydlí Schwarzlovic. Vsadila bych se, že se ti ta hošice nevytrátila z mysli.“

„Prosím tě, přestaň mi už s touto... je to bláhové, co povídáš. Už jstíjstí jsi, že mám jiných starostí až nazbyt.“

„Nevymluvíš mi, žeš jš nedaroval nájemně. Ti lidé tvrdili s tabovou určitostí, že odnesli už peníze k nám, že pokládám za holou ne možnost, aby byli lhali.“

Další hovor mezi manžely byl přerušen objevením se kteréš paničky, která po obvyklých pozkáních a citových výronech se tácala paní profesorové, zda dosu! neslyšela ničeho o Topolkové, již byla dala před čtyřmi nedělemi dvacet zlatých na zakoupení másla, kuřat a husí a po ní se nyní marně sbáň.

„Ach, nemějte starosti, paní doktorová,“ konejšila jí paní profesorová, ta přijde, jistotně přijde. Tvá to někdy deš doba, než se loptí přemene, ale je pořádná žena.“

„Máj muž se dověděl náhodou, že Topolka nepoživá valně pověsti; byl pry pro krádeže a podvody už několikrát trestán. Vite, já bych nerada o těch dvacet zlatých přišla. Paní profesorová seou skubla.“

(Pokračování.)

Nervina navrácuje zdraví.

Strýček Ezechiel Obeur, asse or kolektor daní v Beverly, Maš, který přestoupil již 80-rok svého věku, praví: „Dr. Miles Restorative Nervine učinila mnoho dobra. Já jsem dlouhou dobu trpěl bezesností, nervosností a radou srdeční. Byl jsem slab a každá práce byla mi namáháním. Jeden z mých přátel poradil mně dra. Miles Restorative Nervine a já koupil jednu láhev v protestem: leč žádný lék (neposobil tak závažně, jako tento. Záhy zdraví mě se vrátilo a s ním i člost a huť ku práci. Jest to lék závažný a já jej každému vřele doporučuji.“

Léky dr. Miles jsou na prodej u všech lékárníků pod pevnou zárukou, že první láhev použije, nebo se peníze vrátí. Kniha o chorobách srdečních a nervových zašle se na požádání darmo. Adress

Dr. MILES MEDICAL Co Elhart Ind

Dr. C. B. HAM.

Z Belevue-Hospital Medical koleje. PORADY ZDARMA. LÉCI MUŽE, ŽENY A DÍTKY.

Dr. C. B. HAM.

Z Belevue-Hospital Medical koleje. PORADY ZDARMA. LÉCI MUŽE, ŽENY A DÍTKY.

Zda lékaři vaší nedovědli rozpoznat vaší chorobu a nemohli vám pomoci, dopíše neprodené na dra. Ham o on vřam poskytnete poradu d a r u o. Zda by snad lékař váš choroba za nevyčlelnou uzral, nezářtejte nadějí a svěřte se dra. Hamovi. On zachází se vši pacienty, jako ote se svými dítkami a v tisících případech pomohl tam, kde všichni lékaři i nemocný se vši naděje vzdali. Mnozí prodouce nemocence marně, sklesl j na duchu na těle, jako kouzlem vyléčení byl dr. Hamovi. Tuto není žádný klam, ný ryž číst a dokladná pravda. Nepry dužtejte vaší chorobu a dopíše neodkladně na dra. Hamu.

Léky dr. Hamu neobdríte v žádném lékárně, grocerích nebo domácných prodávčů. Kdo žádá si jeho léky, musí si pro ně dopost k dra. Hamovi. Láhev stojí \$1.00, šest láhví \$5.00. Kdo žádá léky, nechtě popíše svou chorobu a zašle bankovní draft, poštovní neb expresní poukázku. Léky s předpisem k užívání odeslány budou obratem pošty. Přiložte poštovní známku na odpověď. Adress:

Dr. C. B. HAM

708-709 National Union Building TOLEDO, OHIO.

W. S. Chmelir

VEREJNÝ * NOTÁŘ

CRETE NEB.

Přijme peníze na pozemky, obstará vám pojištění majetku proti ohni a živelnou pohromám u nejlepšíš společenství za nejnižší cenou.

Do Portland, Ore., bez přečdná po dráze Burlingtonské.

Spaen vřz, jedoucí skrze Kansas City až do Portland, Ore. vyjíždí z K. C. každý čtvrté ráno. K posluze turistův jest ale zvláštní služebnictvo uniformované a vlak pod zprávon zvláštních průvodčích. Dráha Burlingtonská projíždí tu kraj až do Denver, pak po dráze D. & R. G. do Ogden, kde zř cestují čt tu nejkrásnější scenerii na světě. Pak po dráze Oregon Short Line O. R. & N. Co k eili cesty. Deset hodin odpočinku v Salt Lake City, tak že cestující jest umožněno prohlédnout si toto krásné a nejzajímavější město na celém světě. Cestující jedoucí do Oregonu nebo k pobřeží Tichomořského, měli by použiti tohoto týdneho výletního vlaku. Tak mohou učiniti na každém místě, kde vlak ten zastavuje. Neuf vůbec levnější a pohodlnějšího cestování než ve vlaku tomto. Vagony opatřeny jsou tím nejlepším moderním pohodlím. Lístky druhé třídy jsou honorovány pro spae vřz a cena Pullmanova vozu z Kansas City do Portland obnáší pouze \$5.00. Hlaste se o bližší zprávy nebo lístky u J. Francis G. P. A. v Omaha nebo na nejbližší stanici dráhy B & M.

Jízdní řád dráhy Burlingtonské.

SA JIH

No 90 osobní denně... 11:30 dop

No 91 osobní vyjma neděle... 7:40 dop

No 95 nákladní denně... 2:30 ráno

SA SEVER

No 92 osobní vyjma neděle... 7:53 dop

No 93 osobní vyjma neděle... 3:27 dop

Nákladní vyjma neděle... 8:00 dop

Don't Sacrifice

Future comfort for present seeming economy, but buy the sewing machine with an established reputation, that guarantees you long and satisfactory service.

The White

ITS PINCH TENSION

TENSION INDICATOR.

(devices for regulating and showing the exact tension) are a few of the features that emphasize the high grade character of the White.

Send for our elegant H. T. catalog.

WHITE SEWING MACHINE CO., CLEVELAND, O.

Agents pro Wilber PROKOP & JISKRA.

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

dr. C. B. HAM

Lékařská porada zdarma.

s věhlasnými specialisty.

Dr. G. Ivan Pohek Dr. A. Von Bergman.

Dr. Jaroslav Dvorsky.

nejvládnější a s úspěchem vystudovávali lékaři a ranoiči nejznámějších evropských a zdejším ústavech a praktici po dvacet roků provozující. Oni jsou fíditely ústavu, kde léčí se nemocce zastaralé s větším úspěchem, než kteříkoliv jiní lékaři.

Vyléč ty nejtěžší případy zastaralých nemocí, jež jinými lékaři prohlášeny byly za nevléčitelné, jako současně v prvním stupni chřebení krve, zánet průdušnic, tuberkule v hrtnu, suchý kašel, ptehlánř a bolení na prsou, zvětšené mandle, plícní katar, obtížné dýchání, záducha, tloučení a třesení srdce, závratě a bolení hlavy, katar v hlavě, nosu a hrtnu, ztráta hlasu, zvoneň a hučení v hlavě a ušech, zánet ústních trubic, hluchota, tanec sv. Víta, padoucí níci, otýlost, nervosnost, bezesnost atd.

Zaludeční nemoce

tasemnice, blistry, zaslevení, žaludeční katar, zvětšený žaludek, sůdný požerák, zácpu, nezáživnost, hořelst, bñhvacna, nadmutí, vrnutí po jídle, neuragie, horkost, zimnice, veskeré nemoce jater, ledvin, měchýře, časté močení, slabá záda, krouby, páteř, reumatismus, hořec, otověné rány na těle, lišaje, vypadávání vlasů a všechny kožní nemoce, zánet očí, krátkozrakost, sílňavost a všechny oční nemoce.

Veškeré nemoce ženšče.

choroby matičné, nepravdivost měsíčního toku, krvotok, bělotok, neplodnost, bolení v křiži, vodnatlost, Brightova nemoc a veškeré tajné nemoce.

Muži v prostředním věku

Ochablost těla, slabost zády, horkost močová, bolení ledvin, křámen v měchýři, moč zbarvená a usadlná v moči, obtížné močení, zlatá žilá pruriz, varicole a veškeré nemoce tajné vyléčíte se bezpěně a trvale. Tyž následky samopržně léčí se dokon